

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 99: Forslag til lov om ændring af lov om lige løn til mænd og kvinder. (Kønsopdelte lønstatistik og redegørelser om lige løn).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 7/12 2005. Første behandling 18/1 2006. Betænkning 17/5 2006).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Kl. 10.00

Kirsten Brosbøl (S):

For Socialdemokraterne er ligestilling mellem kønnene et helt grundlæggende princip og en af de mest grundlæggende værdier i det danske samfund.

Derfor er den lønforskel på op mod 15-20 pct., der fortsat eksisterer i det danske samfund, fuldstændig uacceptabel, og derfor har vi også længe arbejdet for at få indført kravet om kønsopdelte lønstatistikker som en del af arbejdet for at fremme ligeløn mellem kvinder og mænd og for at sikre, at ligelønsloven bliver overholdt. Vi kan i år fejre ligelønslovens 30-års-fødselsdag, og vi har stadig væk en lønforskel på op mod 15-20 pct. mellem kvinder og mænd. Det er noget, vi er nødt til at gøre en meget stor indsats for at bekæmpe.

Som det er i dag, har lønmodtagerne ikke nogen effektive muligheder for at kontrollere, om ligelønsloven bliver overholdt, og arbejdsgiverne er ikke forpligtet til at arbejde med ligelønsproblematikken.

Derfor fik SR-regeringen vedtaget en lov i Folketinget med støtte fra SF og Enhedslisten, som netop indførte et krav om kønsopdelte lønstatistikker for virksomheder med over ti ansatte og for grupper på fem mænd og fem kvinder med arbejde af samme værdi. Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti var imod den lov, og da VK-regeringen trådte til i 2001, gjorde den da også som noget af det første det, at den suspen-

derede den lov, der var blevet vedtaget i 2001. Det beklager vi selvfølgelig dybt.

Så meget desto større var overraskelsen derfor også, da vi i valgkampen i 2005 pludselig kunne høre, at regeringen nu gik ind for netop kønsopdelte lønstatistikker som et redskab, man kunne bruge i kampen mod uligelønnen. Så sent som i april 2004 havde selv samme partier stemt imod et beslutningsforslag fra oppositionen om at lade loven fra 2001 træde i kraft.

Vi er selvfølgelig glade for, at regeringen er kommet til den erkendelse, at kønsopdelte lønstatistikker kan være et godt redskab til at give et større overblik, en større klarhed, over de lønforskelle, der eksisterer, sådan at man også kan få taget fat om problemerne ude på virksomhederne.

Vi har i løbet af behandlingen af det her lovforslag haft en høring, hvor vi har fået belyst nogle af de mere tekniske elementer.

Det er ikke nogen hemmelighed, at vi fra oppositionens side beklager, at regeringen har valgt en model i det her lovforslag, der giver et så begrænset omfang, som tilfældet er. Med regeringens lovforslag er det kun 15 pct. af det private arbejdsmarked, der vil være dækket af kønsopdelte lønstatistikker.

Det synes vi er alt for uambitiøst, og derfor har vi også valgt at stille en række ændringsforslag til dette lovforslag, som lægger sig op ad de regler, der gjaldt i loven fra 2001, når det handler om virksomhedsstørrelser, og når det handler om, hvilke virksomheder der skal lave de kønsopdelte lønstatistikker.

Det er jo lidt en teknisk diskussion, vi har haft i udvalget, og det er en teknisk diskussion, vi også har haft under førstebehandlingen med hensyn til nogle af de elementer i lovforslaget, vi er uenige om.

Noget af det, der kom frem under høringen og under udvalgsbehandlingen, nemlig regeringens argument om, at grænsen på ti i hver gruppe, der skal laves lønstatistik for, skulle være for at sikre anonymiteten, er der blevet stillet spørgsmålstejn ved. At grænsen på ti er nødvendig for at sikre anonymiteten, er noget af det, vi er uenige med regeringen i, og det er blot et eksempel.

Et andet eksempel er den noget tekniske diskussion, vi har haft om DISCO-koder, hvor regeringen ønsker at benytte den mest detaljerede opgørelse på arbejdsfunktioner. Her mener vi godt at man kan operere med en lidt bredere ka-

tegori, sådan at man får dækket langt flere af denne lønstatistik.

Det handler om, hvilket begreb man benytter. I ligelønnens navn hedder det jo, at man skal have lige løn for arbejde af samme værdi, og det er derfor, at vi siger, at man der kan benytte en DISCO-kode på et højere niveau.

Jeg skal ikke gå dybere ind i den tekniske diskussion, men i stedet opfordre til, at Folketinget giver tilslutning til de ændringsforslag, som oppositionen har stillet, sådan at vi kan få gjort noget reelt ved den uligeløn, der er i samfundet. Det er beklageligt, at regeringen ikke er indstillet på, når den nu har erkendt, at det er et redskab, den er villig til at benytte, at det også bliver et redskab, som en større del af arbejdsmarkedet kan få glæde af. Som sagt er det kun 15 pct. af det private arbejdsmarked, der med regeringens forslag vil få mulighed for at benytte det her redskab. Det er beklageligt, og derfor håber vi på tilslutning til ændringsforslagene.

KL 10.05

Desværre fastholder Dansk Folkeparti den meget besynderlige tilgang til det her spørgsmål, at man ikke mener, at statistikker i sig selv løser uligelønnen. Men det er der ved den søde grød heller aldrig nogen, der har påstået. Det, vi siger, er, at lønstatistikker kan være et redskab til at få klarhed over nogle af de lønforskelle, der eksisterer, og derefter kan man så gøre en række tiltag, der kan udbedre forskellen.

Men Dansk Folkeparti vælger altså at fastholde, at det er imod kønsopdelte lønstatistikker helt generelt, fordi det ikke tror på dem som et redskab. Desværre har vi ikke hørt nogen andre bud fra Dansk Folkeparti på, hvad man så kan gøre for at udbedre de her lønforskelle, så det ville være interessant at høre, om det under behandlingen af det her forslag er kommet frem til nogle andre løsningsmodeller.

Men altså: Herfra en opfordring til, at man bakker op om de ændringsforslag, som oppositionen har stillet.

Formanden:

Tak til fru Kirsten Brosbøl. Så er det hr. Bent Bøgsted som ordfører.

Bent Bøgsted (DF):

Jeg skal først beklage over for fru Kirsten Brosbøl, at der ikke er korte bemærkninger, men på grund af de dårlige lydforhold herinde, har jeg kun hørt en tredjedel af, hvad fru Kirsten Bros-

bøl har sagt. Man kan faktisk ikke høre, hvad der bliver sagt, hvis ikke man er tæt på. Jeg har måske en lidt dårlig hørelse, det vil jeg ikke udelukke, men jeg beklager det meget.

For at der ikke skal herske tvivl om det, så går Dansk Folkeparti hundrede procent ind for lige løn for lige arbejde. Det er der ikke nogen som helst tvivl om. Det, vi har sagt, er, at statistikker ikke løser det. Det er igennem lønforhandlinger, vi skal opnå lige løn for lige arbejde.

På den anden side har Dansk Folkeparti heller ikke noget imod, at der er nogle, der kan forhandle løn hjem til sig selv. Men det, som jeg kan høre på det hele, er, at der ikke er nogen, der må have lov til at forhandle lidt mere hjem i løn end andre, og det er det, de gør ude på mange små arbejdspladser. Det vil vi ikke på nogen måde forhindre.

Som det ser ud nu, siger Dansk Folkeparti nej til ændringsforslagene, og ved tredjebehandlingen siger vi enten nej, eller vi undlader at stemme – kort og godt. Det er igennem forhandlinger ude på arbejdspladserne, man skal opnå lige løn for lige arbejde. Det er ikke ved at lave en statistik, der ikke fører til noget som helst, og det har fru Kirsten Brosbøl også sagt. Jeg hørte trods alt lige her til sidst, fordi der var blevet lidt mere ro i salen, at det ikke førte til noget, men at det var et redskab.

Der er mange redskaber, der kan føre til lige løn, men jeg kan ikke se nogen grund til at få en statistik, der ikke fører til lige løn. Det er helt andre tiltag, der skal til. Det er forhandlinger ude på arbejdspladserne. Det er fagforeningerne, der skal mere op på mærkerne og forhandle lige løn hjem til deres medlemmer hele vejen igennem.

Kort og godt: Vi siger nej til ændringsforslagene, fordi de ikke fører til lige løn, men der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi går ind for lige løn for lige arbejde.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg har et kort forståelsesspørgsmål, for jeg synes, at der er en modsætning mellem nærmest at slå fast med syvtommersøm, at Dansk Folkeparti går ind for lige løn for lige arbejde, og samtidig stemme imod det redskab, der kan sikre, at man kan kontrollere, at der bliver givet lige løn for lige arbejde.

Hvad er årsagen egentlig til, at man siger et og gør noget andet?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg har hele vejen igennem sagt, at en statistik ikke fører til lige løn, og derfor kan vi ikke bruge en statistik. Men det har da ikke noget at gøre med, at Dansk Folkeparti forhindrer SF, S, RV og Enhedslisten i at forhandle en statistik igennem med regeringen. Det står partierne fuldstændig frit for, og det blander vi os ikke i på den måde.

Vi har bare en holdning, hvor vi siger nej til ændringsforslagene, vi siger nej til forslaget som helhed, eller også undlader vi at stemme i sidste ende. Det har vi ikke afgjort endnu. Men der er da ikke noget, der forhindrer partierne uden om Dansk Folkeparti i at forhandle en lønstatistik igennem. Det er jo helt frit. Det står partierne frit for at stemme for ministerens forslag, hvis det er det, man vil. Det står partierne frit for at forhandle noget igennem med regeringen, hvis det er det, det går ud på. Det har Dansk Folkeparti da ingen indflydelse på. Der er et stort flertal uden om Dansk Folkeparti, der kan forhandle en ligelønsstatistik igennem. Der er ikke noget, der forhindrer det.

Kl. 10.10

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er da korrekt, at oppositionen i teorien har alle muligheder for at forhandle en aftale igennem med regeringen, hvis det var sådan, at regeringen ønskede at lave en reel ligelønsstatistik, men det ønsker regeringen jo ikke. Jeg tror, ministeren under valgkampen måske i et svagt øjeblik ude på en arbejdsplads kom til at sige: Vi skal have ligelønsstatistik.

Da valget var overstået, fandt han ud af, at det måske ikke var så heldigt, for det var der mange arbejdsgivere der var imod, og så fik vi det her forslag på bordet, som ingenting betyder. Det ved Dansk Folkeparti godt.

Men det var sådan set ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte om Dansk Folkepartis holdning. Jeg kender godt regeringens holdning. Jeg kender også godt oppositionens holdning. Men hvad er grunden til, at Dansk Folkeparti går ind for, at der skal være lige løn for lige arbejde, men vil stemme imod ethvert forslag, som kan medvirke til at sikre, at Dansk Folkepartis ønske bliver til virkelighed?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Vi har haft en lang debat, og jeg har sagt det gang på gang. Jeg skal gerne gentage det: Der skal selvfølgelig være lige løn for lige arbejde.

Jeg har også sagt, at en statistik ikke fører til ligeløn, og derfor kan vi ikke bruge en statistik til noget i forhold til ligeløn. Det er det, jeg hele tiden har sagt. Dansk Folkeparti har ikke ændret holdning på noget som helst område. Det er ikke Dansk Folkeparti, der har sagt, at vi skal have en lov om ligelønsstatistik. Det har vi aldrig nogen sinde sagt. Jeg har i hvert fald ikke. Jeg har ikke ændret holdning. Det er den samme holdning hele vejen igennem.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er egentlig ret fantastisk, at efter at have været igennem en lang lovbehandling, og efter at vi har haft en høring om det her emne, er Dansk Folkepartis ordfører alligevel stadig væk bundet fast i den holdning, der hedder: Vi har ikke brug for en statistik, fordi det ikke er statistik, der skaber lige løn. Det er der heller aldrig nogen der har påstået. Statistik er et redskab. Statistik er en mulighed for at kende lønforskellene som basis for at forhandle om lige løn. Så enkelt er det i og for sig.

Jeg kan ikke forstå, at Dansk Folkeparti mener, at det skulle være belastende, unødigt viden, at de, der skal forhandle, ved, hvad der er udgangspunkt for forhandlingen. Så jeg vil bare have bekræftet af hr. Bent Bøgsted: Er det virkelig rigtigt, at det er fordi statistik ikke er løsningen, men et redskab til en løsning, at Dansk Folkeparti er imod? Hvis det er tilfældet bør vi nok tage en runde mere, inden vi stemmer, for så kan det være, at Dansk Folkeparti bliver klogere.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg gentager: Dansk Folkeparti har ikke ændret holdning. Vi mener stadig væk, at man selvfølgelig skal have lige løn for lige arbejde. Vi mener stadig væk, at en statistik ikke fører til lige løn, derfor har vi ikke noget at bruge en statistik til på det område – kort og godt. Det kan jeg gentage ved de næste ti spørgsmål, der kommer til mig, og det bliver også i den stil.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Så bliver jeg nødt til bare for en sikkerheds skyld at prøve at spørge, om ikke hr. Bent Bøgsted er enig i, at forudsætningen for, at man kan forhandle om ligeløn, er, at man ved, hvilke lønninger henholdsvis mænd og kvinder, der udfører samme arbejde, har. Er det ikke sådan, at statistik på den måde er et redskab med nogle tal, et redskab, som er udgangspunkt for, at man kan ændre forholdene? Det er jo det, der er hele esensen. Jeg synes, hr. Bent Bøgsted burde sige, at lønstatistikkerne ikke er løsningen, men at lønstatistikkerne er et redskab til en løsning for at få lige løn for lige arbejde.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Som jeg sagde til hr. Jørgen Arbo-Bæhr før, går Dansk Folkeparti ind for lige løn for lige arbejde – ingen tvivl om det. Statistik fører ikke til lige løn, derfor siger vi nej til statistikker på det her område. Det var det, jeg sagde før, det sagde jeg nu, og det siger jeg også næste gang.

Kl. 10.15

(Kort bemærkning).

Kirsten Brosbøl (S):

Nu tror jeg, vi er sådan nogenlunde med på, at Dansk Folkeparti ikke går ind for kønsopdelte lønstatistikker. Det, der så bare er spørgsmålet, når hr. Bent Bøgsted samtidig siger, at Dansk Folkeparti går ind for lige løn for arbejde af samme værdi, er: Hvad mener Dansk Folkeparti så, der skal gøres, for at vi kommer videre med hensyn til at skabe ligeløn i det danske samfund? Vi må jo konstatere, at vi i år fejrer ligelønslovens 30-års-fødselsdag, og at vi stadig har lønforskelle på op mod 15-20 pct. mellem mænd og kvinder i Danmark.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Nu fraviger jeg alligevel det, jeg sagde før, så man skal aldrig sige aldrig.

Men det, som jeg efterhånden har fået forståelsen af, at S, SF og Enhedslisten vil her, er, at der ikke er nogen som helst, der må få mere i løn end andre. Det skal være sådan en ensrettet løn. Der er ikke nogen, der må forhandle mere hjem i løn end andre, det er egentlig det, det går ud på, når man laver en ligelønsstatistik. Så vil man, hvis der er en, det kan være i en lille butik, der har været inde at forhandle løn med chefen, bru-

ge statistikken til at sige, at så skal de andre have lige nøjagtig det samme, selv om de har separate lønforhandlinger. Det er den opfattelse, man kan få.

Så gentager jeg lige til sidst: Dansk Folkeparti går ind for lige løn for lige arbejde, men vi mener ikke, at en statistik fører til lige løn, og derfor siger vi nej til det.

(Kort bemærkning).

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg tror, jeg er meget enig med hr. Jørgen Arbo-Bæhr i, at det måske kunne være nyttigt at tage endnu en diskussion om det her med Dansk Folkeparti, for det er tydeligt for enhver, der lytter til den her debat, at Dansk Folkeparti jo ikke har forstået, hvad det her handler om.

Det her handler om, at der ikke må diskrimineres mellem mænd og kvinder, der har arbejde af samme værdi. Det er slet ikke det, som hr. Bent Bøgsted stod og sagde heroppe på talerstolen før, som er spørgsmålet.

Problemet er, at vi i dag stadig væk har lønforskelle på mellem 15 og 20 pct., og op mod 6 pct. af de forskelle kan ikke forklares. Derfor er der enten noget, vi ikke kender til vedrørende det her, eller også foregår der stadig væk diskrimination på det danske arbejdsmarked. Det er det, der er problemet. Det er diskriminationen, der er problemet, og det er her, vi mener, at en større klarhed ude på arbejdspladserne over lønforholdene vil være et redskab, som virksomhederne, som lønmodtagerne kan bruge til at gå videre i arbejdet for at se: Hvad er det så, vi kan gøre her? Er der i det hele taget et problem? Hvad er årsagerne til de her forskelle? Foregår der diskrimination her? Det er diskriminationen, der er problemet.

Så det, jeg godt vil have hr. Bent Bøgsted til at forholde sig til, er, hvordan vi kommer den til livs, hvis ikke vi har nogen viden om, hvordan forholdene er ude på de danske arbejdspladser?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det her er egentlig lidt pudsigt, når man tænker over, hvordan situationen er. I mange andre tilfælde vil Socialdemokratiet klage over, at vi støtter regeringen, så det ikke er muligt for Socialdemokratiet at forhandle noget igennem med regeringen. Her giver vi Socialdemokratiet frit spil til at forhandle med regeringen. Vi blander os ikke i de forhandlinger, Socialdemokratiet laver med regeringen. Alligevel bliver vi så kritiseret

for, at vi ikke blander os. Det er sådan lidt pudsig.

Jeg tror egentlig, der er mange tilfælde, hvor Socialdemokratiet ville sige, det var fint, hvis Dansk Folkeparti ville lade være med at blande sig i de forhandlinger, Socialdemokratiet havde med regeringen. Det undlader vi her, og så bliver vi egentlig også kritiseret for det. Det er en sådan lidt pudsig situation. Det er helt op til Socialdemokratiet at forhandle noget igennem med regeringen. Vi blander os slet ikke i de forhandlinger om lønstatistikker.

Formanden:

Tak til hr. Bent Bøgsted. Så er det fru Lone Dybkjær som ordfører.

Lone Dybkjær (RV):

Også Det Radikale Venstre synes, at det er vigtigt, at vi skaber ligestilling i samfundet, og at vi gør det ikke bare baseret på nogle følelsesmæssige ting, men at vi baserer det på nogle fakta.

Kl. 10.20

Det her område er jo et sted, hvor vi ikke har nok faktisk viden. Vi ved ikke, hvad det er, der gør, i hvert fald ikke totalt, at der er forskel mellem mænd og kvinders indtjening, selv om det drejer sig om arbejde af samme værdi. Derfor er vi tilhængere af, at der kommer en lønstatistik. Vi mener selvfølgelig ikke, at det er en tilstrækkelig betingelse for at skabe lige løn, men vi mener, at det er en nødvendig betingelse for, at vi kan få en fornuftig diskussion på det her område.

Vi skal selvfølgelig beklage, at regeringen kun fremsætter sådan et lillebitte forslag. Derfor har vi også lavet en lang række ændringsforslag. Vi er desværre ikke kommet med som medforslagsstillere; imidlertid står der i hvert fald, at vi tilslutter os det, men vi havde gerne været medforslagsstillere til det her. Det siger jeg mere for en ordens skyld for at vise, at det ikke bare er sådan noget, vi dropper ind og gør, men at vi faktisk har totalt den samme holdning, som Socialdemokratiet har til det her, og det er jo også det, der er fremgået af de tidligere fælles forslag.

Så vi støtter selvfølgelig ændringsforslagene og skal endnu en gang beklage, at regeringen vil nøjes med så lille en løsning, som måske nok kan hjælpe lidt, men desværre ikke hjælpe tilstrækkelig meget, er jeg bange for. Derfor synes vi også, at det, regeringen kom frem med under valgkampen, var sådan lidt store ord og kom, fordi beskæftigelsesministeren var nødt til at

gøre et eller andet, og nu tager man så så lille en model som muligt.

Men som sagt synes vi, at regeringen skulle overveje vores ændringsforslag. Så kunne det jo være, at der kom større bredde på tingene.

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær. Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører. Nej, undskyld, en kort bemærkning fra hr. Ole Sohn ... O.k., så er det hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Jeg beklager, jeg tror sådan set, jeg ikke var helt klar i min måde at bede om ordet på. Men jeg skal også gøre det ganske kort.

Det er jo en sag, vi har diskuteret ofte igennem flere år, nemlig hvordan man kunne sikre et ordentligt lønstatistikgrundlag, sådan at man kunne få indført det princip, som jeg kan forstå hele Folketinget er enige om, netop at der skal være lige løn for lige arbejde.

Under den forrige regering fik vi vedtaget et forslag, som så ikke blev effektueret, fordi VK-regeringen som en af dens første handlinger annullerede det. Så havde vi debatten i forrige valgperiode, og på en eller anden måde var ministeren, sandsynligvis af vanvare, ude på et eller andet valgmode – måske har det været på en arbejdsplads med mange kvindelige medarbejdere, og der løb hjertet af med ham – kommet til at sige: Vi skal da også have en ligelønsstatistik i Danmark, sådan at vi kan få lige løn.

Så kom valget, og så blev det pludselig hverdag, og ministeren var også minister i den nye regering. Så kom arbejdsgiverne og sagde: Jamen det er ikke så heldigt, for så vil vi udlevere nogle oplysninger, som vi har brug for internt i virksomhederne, og det gør jo, at medarbejderne og deres tillidsrepræsentanter kan kontrollere, hvordan lønforholdene er, og det er altså ikke så godt.

Så sagde ministeren: Nej, så skal vi ikke have en ligelønsstatistik alligevel, men på den anden side har jeg jo det problem, at jeg har lovet det; vi har jo sagt til vælgerne, at vi skal have det.

Derfor har vi så fået sådan en miniudgave af en ligelønsstatistik, hvor det mest ligelønsstatistikagtige sådan set er titlen på forslaget.

Det er derfor, oppositionen sådan i al beskedenhed har forsøgt at vejlede ministeren. Jeg ved godt, at ministeren er lidt ude på dybt vand, for der er ikke det her automatflertal med Dansk Folkeparti, som der plejer at være, og derfor skal

der jo forhandles. Vi har så forsøgt at vejlede ministeren under forhandlingerne, det er ikke lykkedes endnu, og har stillet ændringsforslagene i håb om, at Folketinget kan se værdien af, at vi får en reel ligelønsstatistik; ikke fordi ligelønsstatistikker – der vil jeg være fuldstændig enig med hr. Bent Bøgsted – giver lige løn, men det giver det redskab, som medarbejderne og tillidsrepræsentanterne kan bruge for at sikre, at der bliver lige løn. Og det er sådan set det, vi ønsker.

Nu bliver det nok ikke gennemført i den her omgang, men nu er dagsordenen lanceret, ændringsforslagene er stillet, og på et eller andet tidspunkt kommer der også en ny regering, og så bliver loven vedtaget.

Formanden:

Tak til hr. Ole Sohn. Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Behandlingen af det her forslag har mildt sagt ikke været køn. Det er efter min bedste overbevisning meget sigende for, hvordan regeringen forholder sig til kønsopdelte lønstatistikker, når begge regeringspartierne ordførere ikke på noget tidspunkt har været indstillet på at forhandle om noget som helst.

Kl. 10.25

Under noget så simpelt, som når vi nu behandler nogle i øvrigt fornuftige ændringsforslag fra oppositionen under den her andenbehandling, hvad er det så, regeringspartierne ordførere har sagt om dem? Ingenting. Hvad er det, regeringspartierne ordførere har sagt om f.eks. deres faste samarbejdspartners, Dansk Folkepartis, totale afvisning af kønsopdelte lønstatistikker under den her andenbehandling? Hvad har de sagt om oppositionens forslag under den her andenbehandling? Ingenting.

Det er jo fantastisk, at vi har en regering, som op til et valg siger, at nu vil den indføre kønsopdelte lønstatistikker, vi har en opposition, som op til et valg og efter et valg siger, at nu vil den have kønsopdelte lønstatistikker, og så står vi i en situation, hvor den regering, som jo har opbakning til princippet i deres forslag fra oppositionen, ikke er i stand til, ikke vil forhandle bare et eneste sekund med oppositionen hverken i Folketingssalen eller uden for Folketingssalen.

Hvorfor vil den så ikke det? Mit gæt er, at den overhovedet ikke er interesseret i at få gennemført et forslag om kønsopdelte lønstatistikker, der har betydning for kampen for lige løn mel-

lem mænd og kvinder. Den er overhovedet ikke interesseret i det. Hvorfor tager man ellers og fremsætter et forslag, som dækker et lille mindretal af lønmodtagere på det private arbejdsmarked og ikke dækker de grupper, som vi ved primært er underlagt problemerne om forskelsbehandling, de grupper på mindre arbejdspladser ikke mindst inden for HK-området, hvor der er problemer med ligelønnen? Vi ved ikke, hvor store problemerne er; regeringen er ikke interesseret i at vide, hvor store problemerne er.

Hver gang vi i de sidste 30 år har snakket om så og så store lønforskelle, har regeringens svar altid været: Det ved vi jo ikke noget om. Det er fuldstændig rigtigt, vi ved ikke præcis, hvor store lønforskellene er ude på de enkelte arbejdspladser, dér, hvor man kan løse ligelønsproblemet. Men er regeringen interesseret i at vide noget om det? Nej, det er den ikke.

Så vi står altså nu med et lovforslag fra regeringen, som er fuldstændig mangelfuldt med hensyn til at løse de problemer, vi har med ligeløn. Det er et rent paradeforslag. Det er rent ud et spørgsmål om at sige: Jamen vi gør noget. Men reelt gør den ingenting, og regeringspartierne er stadig væk tavse.

Derfor vil jeg i hvert fald for Enhedslistens vedkommende sige, at vi vil afvente og se, og så vil vi sige ved tredjebehandlingen, hvad vi vil stemme til det forslag, som regeringen har fremsat, og også afvente, at vi har en afstemning her i salen i dag om ændringsforslagene, selv om vi jo ikke ved et klap om, hvad regeringspartierne mener om de ændringsforslag, fordi de ikke gider at sige noget.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak. Fru Kirsten Brosbøl i den anden omgang.

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg er ked af at tage ordet igen, men jeg synes, vi er nødt til at sige til regeringspartierne ordførere i den her sag, at det er under al kritik, at der ikke er nogen fra Venstre og De Konservative, der tager ordet i den her sag. Det er under al kritik. Oppositionen har stillet en række ændringsforslag, som vil forbedre det her lovforslag markant. Der er ikke nogen kommentarer fra Venstre og De Konservative til det her. Den eneste, der har sagt noget fra den anden side af Folketingssalen, er hr. Bent Bøgsted, som er imod regeringens forslag, og som også er imod vores ændringsforslag.

Skal man opfatte det her sådan, at den, der samtykker, tier? Kan vi forvente nu, at V og K trykker på den grønne knap, når vi skal stemme om ændringsforslagene? Det håber vi da så sandelig, men jeg vil gerne advare og sige, at V og K ikke kan tie den her debat ihjel. Selv om det her forslag fra regeringen skulle gå igennem, vil vi fra oppositionens side fortsætte med at sætte den her debat på dagsordenen, for som det også er fremgået af de ordførertaler, der er blevet holdt her fra talerstolen i dag, er vi ikke tilfredse med det forslag, der ligger fra regeringen, og vi vil fortsætte med at fremsætte vores eget forslag, indtil vi får flertal for det.

Kl. 10.30

Danskerne har fortjent, at kønsopdelte lønstatistikker bliver udbredt til en større del af det private arbejdsmarked og ikke kun til de store virksomheder, hvoraf mange allerede i dag arbejder meget med lønstatistikker og med at fremme ligeløn. Det er under al kritik, at regeringspartierne ikke tager ordet her i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 45 stemte for, 63 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 45 stemte for, 63 imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 45 stemte for, 60 imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis in-

gen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 203: Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om betaling for uddannelse i forbindelse med visse tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m. (Omlægning af finansieringen af udgifter til uddannelse ved revalidering, støtte til revalidering til dækning af særlige udgifter, tilskud til hjælpemidler til selvstændige, forenkling af løntilskudssatser m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 29/3 2006. Første behandling 19/4 2006. Betænkning 17/5 2006).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.